

Wychowanie dzieci – praktyczne (bo biblijne) wskazówki.

29. maja 2011 r.

Zeby zdobyć jakiś zawód, trzeba się go uczyć, czasem całe lata.

Tymczasem, żeby zostać rodzicem, nie trzeba żadnej szkoły. Większość rodziców w wychowaniu dzieci kieruje się intuicją, czasem powieła wzory wyniesione z rodzinnego domu. Kierowanie rozwojem własnego dziecka to prawdziwa sztuka, której warto się uczyć. Zadanie to jest trudnym wyzwaniem, ponieważ ma ono ogromny wpływ na przyszłość naszych dzieci. Pomocne mogą być pewne zasady, oparte na zdrowym rozsądku i doświadczeniu. Podstawową sprawą jest znajomość psychiki dziecka, jego potrzeb, mądra miłość oraz intuicja rodzicielska. Najważniejszą rzeczą jednak jest oparcie wychowania na odpowiednich wartościach. Oto droga, na której rodzice mają szansę osiągnąć sukces wychowawczy.

Ale dlaczego? (Psalm 127: 3-5)

Oto synowie są dziedzictwem PANA,

Podarunkiem jest owoc łona!

Czym strzały w ręku wojownika,

Tym synowie urodzeni w młodości.

Szczęśliwy człowiek, któremu Bóg

nappełnił nimi kołczan!

Dziecko jest chodzącym cudem - jedynym, wyjątkowym i niezastąpionym.

Wychowanie – czy to takie ważne?

„Wychowuj chłopca odpowiednio do drogi, którą ma iść, a nie zejdzie z niej nawet w starości.” (Przyp. 22:6)

Przyszłość naszych dzieci zależy od:

Wychowując – ucz, ucząc – wychowuj.

- 3 *Tego, co słyszeliśmy i co poznaliśmy,
O czym opowiadali nam nasi ojcowie,*
- 4 *Nie zataimy przed ich synami!
Opowiemy przyszłemu pokoleniu
O przejawach chwały PANA, o Jego mocy
Oraz o cudach przez Niego dokonanych.*
- 5 *On utwierdził w Jakubie swe zasady,
I ustanowił w Izraelu Prawo,
Które nadał naszym ojcom,
Aby w nie wprowadzali swoich synów,*
- 6 *Tak, by je znało następne pokolenie,
A synowie, którzy się urodzą,
Przekazali, gdy dorosną, swoim dzieciom,*
- 7 *By i one pokładały ufność w Bogu
I nie zapominały o Bożych dziełach;
By raczej przestrzegały Jego przykazań*
- 8 *I nie były, jak ich ojcowie,
Pokoleniem zbuntowanym i upartym,
Pokoleniem niestałego serca,
Niewiernym Bogu w głębi swego ducha”.*
(Psalm 78:3-7)

- Kto jest nauczycielem?

- Kim są uczniowie?

- Co jest treścią nauczania (wychowania)?

- Jaki jest cel nauczania (wychowania)?

„Będziesz tedy miłował Pana, Boga swego, z całego serca swego i z całej duszy swojej, i z całej siły swojej.

Niechaj słowa te, które Ja ci dziś nakazuję, będą w twoim sercu.

Będziesz je wpajał w twoich synów i będziesz o nich mówił, przebywając w swoim domu, idąc drogą, kładąc się i wstając.” (V Mojż. 6:5-7)

Od czego zacząć?:

Do czego dążyć?

Wychowanie – relacje dwustronne.

„W tym czasie uczniowie podeszli do Jezusa i postawili Mu pytanie: Kogo w Królestwie Niebios można uznać za większego od innych?

Wówczas Jezus przywołał dziecko, postawił je pośród nich

i powiedział: Zapewniam was, jeśli się nie nawrócicie i nie staniecie jak dzieci, na pewno nie wejdziecie do Królestwa Niebios.

A zatem kto się uniży, podobnie jak to dziecko, ten w Królestwie Niebios jest prawdziwie wielki.

Kto jedno takie dziecko przyjmie w moje imię – Mnie przyjmuje.

A kto się przyczyni do upadku jednego z tych małych, którzy wierzą we Mnie, lepiej by mu było, aby u jego szyi zawiesić kamień młyński i utopić go w głębi morza.” (Mat. 18:1-6)

Czy mogę nauczyć się czegoś od dzieci?

Owoc dobrego wychowania.

„Ty jednak trwaj w tym, czego się nauczyłeś i o czym jesteś przekonany, wiedząc, od kogo się tego nauczyłeś, zwłaszcza, że od dziecka znasz Pisma święte, które mogą cię obdarzyć mądrością – dla zbawienia przez wiarę w Chrystusa Jezusa.” (2 Tm. 3:14-15)

Zastosowanie

1. Wychowanie dzieci polega na dawaniu im przykładu.
2. W wychowaniu nie może zabraknąć nauczania dzieci Biblii jako księgi prawdziwego życia.
3. Wychowując obserwujmy dzieci i wykorzystujmy sygnały, które wysyłają w naszą stronę.
4. Poznaj podstawy psychologii rozwojowej dzieci.

5. Stwarzaj środowisko, w którym dzieci mogą doświadczać Bożej rzeczywistości w codziennym życiu i mają możliwość wyrażania swojej wiary i talentów.
-
-
-
-

Dariusz Banicki, KChB Gniezno